

CONSULTA

Assumpte: Informe en relació amb la normativa aplicable en matèria de reparació de vehicles, com a conseqüència de la derogació del Decret 298/93, de 8 d'octubre, de modificació del Decret 147/1987, de 31 de març, pel qual es regula l'activitat industrial i de prestació de serveis en els tallers de reparació de vehicles automòbils, dels seus equips i components

El Servei d'inspecció ens ha plantejat dubtes respecte a la normativa d'aplicació en matèria de reparació de vehicles automòbils en haver estat derogada la normativa específica en aquesta matèria, mitjançant Decret 192/2023, de 7 de novembre, de la seguretat industrial dels establiments i els productes.

En relació amb aquest assumpte cal tenir en consideració el següent:

1r. Normativa aplicable:

- Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de Consum de Catalunya.
- Llei 3/2017, del 15 de febrer, del llibre sisè del Codi civil de Catalunya, relatiu a les obligacions i els contractes, i de modificació dels llibres primer, segon, tercer, quart i cinquè.
- Llei 29/2002, de 30 de desembre. Primera Llei del Codi civil de Catalunya
- Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries.
- DECRET 192/2023, de 7 de novembre, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes

2n. Anàlisi:

Les relacions de consum que es desenvolupin a Catalunya s'han de regir pel Codi de Consum, llevat dels casos en què la regulació sectorial dispensi una major protecció a les persones consumidores, segons disposa l'article 121-1-2 del Codi de Consum.

En el cas dels tallers de reparació de vehicles el Decret 298/1993, de 8 d'octubre, de modificació del Decret 147/1987, de 31 de març, pel qual es regula l'activitat industrial i de prestació de serveis en els tallers de reparació de vehicles automòbils, dels seus equips i components, ara derogat, regulava al detall i de manera específica aspectes com la informació, els pressupostos, la garantia i les peces de recanvi.

Cal palesar que el Codi de Consum de Catalunya conté una regulació àmplia i suficient sobre informació i pressupostos, aplicable en general a les relacions de consum i, en particular a la prestació del servei de reparacions de vehicles automòbils, per la qual cosa serà aplicable el Codi de Consum a totes les qüestions relacionades amb regards de dipòsits, informació, pressupostos, factures, i altres aspectes que afectin a la relació de consum, com la garantia del servei que forma part implícita de la relació de consum.

Pel que fa a la garantia cal considerar el següent:

L'article 123 de l'EAC atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de consum. A banda d'això, cal tenir en compte que els drets de les persones que gaudeixen de la condició de consumidores i usuàries estan protegits, d'acord amb el que disposen els articles 28 i 49 de l'Estatut d'autonomia.

L'article 251-5 del Codi de consum de Catalunya disposa, pel que fa a la garantia dels serveis:

1. Els diversos tipus de serveis s'han de garantir d'acord amb la normativa específica que els és aplicable.
2. Si no hi ha una normativa específica que els reguli, els serveis s'han de garantir com a mínim per un període de sis mesos des que hagi finalitzat el darrer acte o activitat en què consisteixi la prestació.

És a dir, el primer paràmetre a tenir en compte és si hi ha normativa específica i, en cas contrari aplicar el període mínim de 6 mesos.

En el cas que ens ocupa, el legislador autonòmic va mantenir l'aplicació d'una norma específica d'àmbit territorial com és el Decret 147/1987, de 31 de març, pel qual es regula l'activitat industrial i de prestació de serveis en els tallers de reparació de vehicles automòbils, dels seus equips i components (que preveia els mateixos terminis que altra norma estatal específica, el RD 1457/1986).

La qüestió és si s'aplica la norma específica estatal, anterior a l'específica derogada o s'aplica el termini general d'una llei posterior i de més rang (Codi de consum de Catalunya), que pretenia sistematitzar la dispersió normativa existent en aquesta matèria per tal de d'aclarir i harmonitzar els textos legals refosos i reforçar la seguretat jurídica, millorant la defensa dels drets de les persones consumidors.

Si tenim en compte que a Catalunya hi havia aquesta regulació específica i a més de data posterior a la norma sectorial estatal, en el moment que es decideix derogar el Decret 147/1987 és clara la voluntat del legislador d'aplicar el termini general de garantia dels serveis previst al Codi de consum de Catalunya -6 mesos-.

És una opció del legislador regular de manera diferent respecte a un sector, com seria el cas dels tallers de reparació de vehicles, o bé considera que s'ha d'aplicar les normes generals establertes.

Això vol dir que, si a priori, en el moment que, en ús de les seves competències exclusives s'opta per derogar-lo sense fer cap remissió a d'altres normes estatals o autonòmiques, i tampoc fa cap concreció respecte a algun aspecte concret de la relació de consum –la garantia del servei– és evident que la seva voluntat és no regular aquell aspecte de manera diferent per tal que sigui d'aplicació el termini general de garantia dels serveis previst al Codi de consum de Catalunya.

Per resoldre els conflictes normatius hem d'estar als criteris legals com el cronològic, jeràrquic i d'especialitat però també al de competència i el principi de territorialitat, que estableix l'article 111-2 de la Llei 29/2002 de 30 de desembre, primera llei del Codi Civil de Catalunya.

A més s'ha de considerar el principi interpretatiu pro persona consumidora que informa l'ordenament jurídic i que consta expressament recollit al capítol II del Codi de Consum, ja que després de la derogació del RD 147/1987, el termini de garantia s'incrementa de tres a sis mesos, sense condicions ni limitacions relacionades amb les concretes necessitats de cada consumidor.

L'aplicació del dret estatal com a supletori, en aquest cas no és necessària ja que no es produeix cap "vuit legal" donat que la Llei del Codi de consum de Catalunya, sistematitza la normativa de defensa de les persones consumidores i preveu un termini genèric de garantia dels serveis que es realitzen en l'àmbit de les relacions de consum a Catalunya.

GARANTIA

En relació amb el **termini de garantia** aplicable a Catalunya en matèria de prestacions de serveis l'article 251-5 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya estableix dos criteris que cal tenir en compte. El primer, és que els diversos tipus de **serveis tenen el termini de garantia que estableixi la normativa específica** que els és aplicable. El segon, és que a manca de normativa específica, els serveis s'han de garantir, com a mínim, per un període de 6 mesos des que hagi finalitzat el darrer acte o activitat en què consisteixi la prestació.

La normativa específica sobre garantia de les reparacions de vehicles automòbils es regula a nivell estatal al Decret 1457/1986, de 10 de gener, pel qual es regulen les activitats industrial i la prestació de serveis als tallers de reparació de vehicles automòbils, dels seus equips i components. Concretament l'article 16 disposa que totes les reparacions o instal·lacions dutes a terme a qualsevol taller resten garantides, per un **període de garantia mínima obligatòria de tres mesos**, llevat si es tracta de vehicles industrials, en què aquest període serà de quinze dies. La garantia es considerarà extingida abans dels esmentats períodes si el vehicle ha recorregut més de **dos mil quilòmetres**.

Aquest contingut és el mateix que es recollia al Decret 298/93, de 8 d'octubre, de modificació del Decret 147/1987, de 31 de març, pel qual es regula l'activitat industrial i de prestació de serveis en els tallers de reparació de vehicles automòbils, dels seus equips i components, ara derogat.

Tot això s'entén sens perjudici del fet que les **peces** incloses en la reparació tinguin un termini de garantia superior, en aquest cas i per a aquestes peces regirà el termini més gran.

En aquest sentit, per exemple, una reparació o revisió de vehicle en un taller mecànic que inclogui la inclusió de material i mà d'obra, com bugies o cable, serà de 6 mesos.

Aquesta garantia de 6 mesos que estableix la norma és una presumpció iuris tantum (presumpció només de dret que admet un fet com a provat mentre no es disposi de prova en contra).

En canvi, en relació amb el termini de conformitat de les **peces d'especial rellevància** que s'incorporen a la prestació de serveis tenen el termini de conformitat general dels tres anys que ve recollit a la Llei 3/2017, del 15 de febrer, del llibre sisè del Codi civil de Catalunya, relatiu a les obligacions i els contractes, i de modificació dels llibres primer, segon, tercer, quart i cinquè. Seria el cas d'un canvi de motor, radiador, rodes o peces/material d'especial rellevància que disposa d'una garantia concreta d'acord amb les pròpies especificitats.

L'article 621-23 del Codi Civil de Catalunya estableix que el venedor respon de les manques de conformitat del producte que es manifestin en el termini de tres anys des del lliurament del bé.

Segons prescriu l'article 621-24 del Codi Civil, llevat prova en contrari es presumeix que les manques de conformitat que es manifestin durant els dos anys posteriors al lliurament del producte ja existien quan es va lliurar la cosa, excepte quan aquesta presumpció sigui incompatible amb la naturalesa del producte o l'índole de la manca de conformitat.

La normativa de garanties preveu que el venedor respongui davant de la manca de conformitat del producte venut però només quan la manca de conformitat existeixi al moment de lliurament del bé. Així doncs, el venedor respon de les manques de conformitat originàries però no respon d'aquelles altres que es puguin produir al bé de manera sobrevinguda i que es produeixen per diferents circumstàncies que es puguin produir després de la venda del bé i que, com no podria ser d'altra manera, estan fora del control del venedor, com per exemple la conducta del comprador que pot arribar a utilitzar la cosa de manera inadequada.

Per a determinar si hem d'aplicar a una peça el termini de conformitat de tres anys o simplement el període de garantia del servei (6 mesos en aquest cas), haurem d'estar d'una banda a la naturalesa del servei, és a dir, a allò que es demana. Per exemple, si la persona consumidora sol·licita la reparació o revisió estarem davant d'una prestació de

servei que haurà d'estar garantida per un termini de 6 mesos per a la reparació de vehicles automòbils i, també aquelles peces fungibles.

En qualsevol cas, les peces que hagin estat canviades i per les seves característiques tinguin una especial rellevància han de tenir per si mateixes el termini de conformitat previst a l'article 621-23 del Codi Civil de Catalunya o el que doni el fabricant si és superior, i el prestador del servei ha de traslladar aquest termini atorgat pel fabricant a la persona consumidora.

PRESSUPOSTOS I FACTURES

Quant al pressupost de la reparació resulta d'aplicació allò previst a l'article 251-3-3 del Codi de Consum que contempla com a dades obligatòries, les següents:

- a) La identitat del prestador o prestadora del servei, amb la indicació del nom o la raó social, el número d'identificació fiscal i l'adreça completa d'un establiment físic del prestador o prestadora.
- b) El motiu o l'objecte del servei, amb la indicació de les activitats o operacions que s'han de fer.
- c) Les despeses que ha de satisfer l'usuari o usuària, de manera desglossada, i l'import de les peces, els recanvis, els accessoris i els béns que s'incorporen al servei.
- d) **El termini de validesa del pressupost.**
- e) La data prevista per a l'inici de la prestació i la durada del servei.
- f) La data del pressupost i la signatura d'una persona responsable de l'empresa prestadora.
- g) La data de l'acceptació o del rebuig del pressupost per part de l'usuari o usuària, amb espais reservats per a signar cadascuna de les dues opcions, amb una mida igual.

Un cop finalitzat i pagat el servei, els tallers de reparació hauran de lliurar la factura i el comprovant de pagament.

A banda dels requisits fiscals, **la factura haurà d'incloure el termini de garantia de la reparació**, segons prevéu l'article 251-3-7 e) del Codi de Consum.

PECES DE RECANVI

Pel que fa a les peces de recanvi reacondicionades o de segona mà, tal i com disposa l'aparta 5è de l'article 621-23 del Codi civil de Catalunya, el termini de garantia no podrà ser inferior a un any a comptar des del lliurament del bé i la seva completa instal·lació.

L'article 127 bis del RDL 1/2007 exigeix als productors l'existència de peces de recanvi durant un termini mínim de 10 anys des de la data que va cessar la seva fabricació.

3r. Conclusions

- A Catalunya, en el cas de tallers de reparació de vehicles automòbils s'estableix com període de garantia mínima obligatòria el termini de 6 mesos.
- Per a determinar si hem d'aplicar a una peça el termini de conformitat de tres anys o el període de garantia de servei s'haurà de valorar cas per cas la naturalesa del servei que es demana.
- Les peces que hagin estat canviades han de tenir per si mateixes el termini de conformitat previst a l'article 621-23 del Codi civil de Catalunya o el que doni el fabricant si és superior, i el prestador del servei ha de traslladar aquest termini atorgat pel fabricant a la persona consumidora.
- Els pressupostos de reparació han d'incloure el termini de validesa ofert pel taller.
- Les factures han d'expressar el termini de garantia de les reparacions.
- Els productors han de garantir la existència de peces de recanvi durant 10 anys, a comptar des de la finalització de la seva fabricació.

Servei de Normativa i Suport Jurídic

Signat digitalment a Barcelona (vegeu data de la signatura)